

Organisatie past reisbedrag bij “Ineens moest ik op zoek naar sponsors”

Het hele traject van de Monte Perdido-expeditie duurt in totaal bijna een jaar. Het is dus véél meer dan een berg beklimmen in tien dagen tijd. Er is ook een kennismakingsdriedaagse en een terugkomweekend.

● “We beginnen binnenkort met de intake-gesprekken”, legt Ilse Smets uit. “Sommige mensen zijn nog herstellende en kunnen bijvoorbeeld geen drie meter meer zwemmen, terwijl tijdens de expeditie een canyoning (*avontuurlijke afdaling tussen rotsen in het water, red.*) gepland staat. Wij proberen daar zo veel mogelijk een mouw aan te passen en raden sommige deelnemers aan om zich met een kinesist voor te bereiden. Er gaan ook begeleiders mee om rugzakken te dragen als het nodig is.”

“Klimmen is bijvoorbeeld voor vrouwen met borstamputatie van wie ook lymfeklieren aangetast zijn, niet altijd evident. Sommigen hebben schrik om te vallen en hun borstreconstructie te beschadigen. We doen alles om iedereen mee te krijgen, ook deelname met een functiebeperking zoals een katheter of stoma is bespreekbaar.”

Ook Hilde Dehoux bereidde zich intensief voor. “Sonja Kimpfen is een oud-leerling van mij. Ik herinner me hoe ik mijn stoute schoenen heb aangetrokken en naar haar fitnesscentrum Synergie in Wommelgem ben gestapt. En ja hoor, we mochten er met de hele groep gratis komen fitnesssen!”

De Monte Perdido ligt in een groot natuurpark. De letterlijke vertaling is ‘de verloren berg’, omdat de bergtop vaak in nevelen gehuld is en moeilijk zichtbaar.

Vroeger ging de legende dat de bergtop onvindbaar was.

“De natuur als decor is een belangrijk element”, vindt Ilse. “Vroeger zag ik de natuur altijd als iets romantisch. Maar doordat ik mijn ouders, mijn partner, en een kind jong verloren heb, is mijn verhouding met de natuur veranderd. De natuur heeft geen gevoel, de natuur heeft alleen consequenties en doet iets met de mensen, maar er valt niet mee te onderhandelen. Net zoals kanker ook zonder onderhandelingsmarge iets doet met mensen.”

Bedelen

Outward Bound past een deel van het reisbedrag bij, en de deelnemers worden gestimuleerd om zelf via sponsoractiviteiten de rest van het bedrag te verzamelen. “Dat was voor mij een uitdaging”, lacht Hilde. “Ik had nog nooit om geld gebedeld. Maar ik heb het leuk opgelost en liet me onder meer sponsoren voor rondjes die ik in Lint liep. We deden met de familie ook een tuinfeest.”

Hilde Dehoux wil nog wel eens een berg beklimmen. “Maar dat hoofdstuk ‘kanker’ heb ik afgesloten. Die Monte Perdido-ervaring zal ik nooit vergeten. Als je beweegt, komt er nog van alles anders in beweging. Onderweg kregen we opdrachten die ons deden stilstaan en nadenken. Iedereen heeft een andere achtergrond en reageert anders. Ik heb geen kinderen. Voor mij was het bijzonder om te zien hoe mensen met kinderen op kanker reageren.”

Enkele maanden na de expeditie is er nog een terugkomweekend waarop ook de familie en partner welkom is. “Voor sommigen is dat zelfs het belangrijkste onderdeel van het traject.” **KMA**